

3 GNOSTISKA SYMBOLER

3.1 Inledning

¹Ifall de oinvigda funne skrifter tillhörande esoteriska kunskapsordnar och ifall de vore tillräckligt intelligenta, skulle de snart upptäcka, att talesätten äro symboliska.

²Sådant var emellertid icke förhållandet med gnostikernas esoteriska orden. Dess talesätt voro sådana, att endast invigda kunde inse, att alltsammans måste tolkas symboliskt. De oinvigda togo alltsammans bokstavligt, vilket var så gott som oundvikligt. De voro totalt ur stånd att förstå rätta meningen och att detta tal var symboliskt.

³Hela nya testamentet är en kompilation av dessa gnostiska talesätt. Gnostiska författarna av evangelierna försökte popularisera och i romanform dramatisera de gnostiska symbolerna utan att förråda deras egentliga mening. Man måste erkänna, att de gestaltat symbolerna på ett sätt, som vittnar om högsta litterära konstnärskap. Tolkas dessa symboler bokstavligt, som hittills alltid skett, blir meningen även i bästa fall något snedvriden. Icke en gång uttrycket ”tron utan gärningar är död” har man uppfattat exakt. Med ”gärningar” avsågo gnostikerna ”lydnad för Lagen”, varvid förutsattes kunskap om Lagen och insikt om vikten av friktionsfri tillämpning och förmågan att tillämpa.

⁴Endast esoteriker kunna tyda dessa symboler. Den minsta eftertanke borde kunnat klargöra, att evangelierna ej voro redogörelser för historiska händelser och att de icke innehålla gnosis eller kunskap om verkligheten. Det står uttryckligen: ”Eder är givet att förstå guds rikes hemligheter” (var finnas dessa hemligheter i evangelierna?) och ”Till folket talade han endast i liknelser”. Det är endast sådant, som finns kvar av Jeshu ord. Ty folket idag är detsamma som folket då. Vad Jeshu i övrigt sade finns ej i evangelierna. Det finns hos gnostikerna i deras ännu icke publicerade referat av Jeshu ord. Evangelierna äro skrivna för folket och innehålla inga ”guds rikes hemligheter” eller esoteriska kunskapen.

⁵Alltsedan Atlantis gick under, har den så missbrukade kunskapen om verkligheten varit förbehållen dem som förvärvat rätt att få del av den. Det var med mycket stor tvekan, som man lät den bli offentlig efter år 1875. Endast två 45-jag röstade vid konklaven år 1775 för, alla övriga ledamöterna mot. Men planethärskares resolverade, ”eftersom dessa två våra bröder vilja taga följderna på sig, så må de få göra detta offer.” Endast de invigda veta, vad det hittills kostat dem. Det skulle icke förvåna, om de många gånger frestats att ge upp, så skenbart hopplös som kampen varit mot förstockade fysikalister, emotionalister och mentalister, så idiotiserad av allsköns fiktioner som mänskligheten blivit.

⁶Den esoteriker, som läser nya testamentets evangelier, förstår vad författaren velat säga, gnostiska talesättens symboliska betydelse och hur omöjligt det måste vara för oinvigda att rätt tolka innehållet. Detsamma gäller om Buddhas uttalanden. De tolkas olika alltefter utvecklingsstadiet. Vad Buddha och Christos verkliga menat, är oförstått ännu. Man ser hur riskabelt det är att utlämna esoteriska symboler till människorna, innan de blivit kausaljag och inträtt i platoniska idévärlden. Ideerna bli idiotiserade.

⁷Denna gnostiska terminologi har blivit så idiotiserad, att det är lättare att övergå till en helt annan än försöka få allmänheten att godtaga den gnostiska tolkningen. ”Nytt vin bör slås i nya läglar.” (Man kopplar alltså icke ihop gamla och nya testamentet, som motsäga varandra.) Därmed skulle också en del av mänskligheten befrias från en papperspåve, som har miljontals offer på sitt skuldkonto. Till en viss grad har den motverkat allmän laglöshet men till ett onödigt högt pris. Kunskapen om Lagen (inbegreppet av natur- och livslagar) kan bibringras på enklare sätt och framför allt utan idiotisering av förnuftet.

⁸Det borde icke vara svårt lära folk inse, att liv är enhet, att broderskap är uttrycket för denna enhet, att förutsättning för uppgående i närmast högre naturrike är att individen förverkligat broderskapsidén i sitt eget liv. Femte naturriket är ett enhetens rike, och för individerna i detta rike

består allt levande av monader, som äro delägare i enheten, om de veta om det eller ej. Den som utesluter någon från denna enhet, har därmed uteslutit sig själv och stängt vägen till enhetens rike. ”Broderskap” är ett annat ord för den misstolkade beteckningen ”gudomliga kärleken”. Ingen gud kan begära att människan skall kunna älska såsom en gud kan. Men sunt förnuft har lyst med sin frånvaro i teologernas förnuft.

⁹Mänsklig okunnighet, inbilskheter, självtillräcklighet, förmäthenhet, allt detta och mycket mer botas efterhand genom tillräckligt smärtsamma erfarenheter i inkarnationernas långa rad. ”Guds kvarnar mala långsamt, men de mala, tills de malt sönder allt som finns i individen av hat, högmod och egoism.” Som ett 45-jag skriver: ”Om du alltjämt är en isolerad själ, behöver du passera genom ännu djupare fasansfull isolering och ensamhet, vandra ensam den mörka vägen, tills du insett, att även den svarta natten var din självvalda illusion. Somliga ha så förlorat sig i illusion, att de icke veta, vad som är verklighet och sanning. Andra vandra fria från illusion i illusionernas värld för att hjälpa sina bröder. Kan du icke detta, så skall också du en gång få lära dig det.”

3.2 *Evangeliernas symboliska innebörd*

¹De fyra gnostiska evangelierna i nya testamentet äro alltigenom symboliska. De skulle redogöra för de fem etapperna i människans medvetenhetsutveckling från första aspirationen på lärjungaskapet till förvärvet av essentialmedvetenheten.

²Författaren av gnostiska urevangeliet förstod att på fyndigt sätt inlägga vissa fakta om Jesu liv i denna symboliska berättelse om sonens återvändande till fadershuset, människans självförverkligande, monadens uppstigande till den högre värld, i vilken den med sin potentiella gudomlighet har hemortsrätt.

3.3 *De fem etapperna*

¹Födelsen i krubban symboliserar första etappen. Den betecknar den fattiga, nakna själens uppvaknande. Det blir ”större glädje i himmelen” över denne ende, som bestämt sig för tillspetsade målmedvetenhetens självförverkligande (självet = christos), än över de nittionio rättfärdiga, som klandra denne ende för allt han gör, för att han icke gör det annorlunda. Födelsen betecknar inträdet i femte naturriket, förvärvet av medvetenhet i essentialvärldens (enhetsvärlden, gnostikernas christosvärld, hinduernas buddhi) lägsta molekyllag. För individen betyder det närmast upplevelse av något dittills oåtkomligt i hans egen övermedvetenhet.

²Dopet och frestelsen i öknen symbolisera andra etappen, befrielsen från emotionala illusioner och mentala fiktioner med samtida förvärvet av medvetenhet i näst lägsta essentiala molekyllaget (46:6). Frestelsen är stor för den som därmed får visshet om och även i övrigt bekräftelse på en gentemot andra människor suverän syn på tillvaron, och detta kan bli andligt högmod och självförhävelse. Individen blir genom sitt ofantliga kunskapsförvärv klart medveten om sin ojämförligt överlägsna insikt och förmåga. Frestelsen blir stor att vilja använda denna kapacitet, visa sin makt för att bevisa sin auktoritet, ge eftertryck åt sitt budskap, tvinga människorna lyssna till förkunnelsen. Frestelsen är alltid stor att önska nå resultat på annat sätt än med de gamla, alltför välkända, resultatlösa upplysningssätten. Detta är med rätta otillåtet. Varje individ måste själv väcka sig själv, själv börja söka, själv finna sanningen. Sanningar från andra, sanningar som individen ej kan tillgodogöra sig eller kanske icke ens kan begripa eller förstå, äro föga bättre än vidskepelser, bli endast till förargelse eller hinder. Detta att vilja tvinga någon att göra det goda är utslag av ännu resterande egoism och okunnighet.

³Transfigurationen eller ”förklaringen” symboliserar tredje etappen, monadens fulla förvärv av kausalmedvetenheten såsom kausaljag. Den utgör bekräftelsen av att individen själv förvärvat objektiv intuition i kausalvärlden (eller Platons idévärld) och subjektiv medvetenhet i essentialvärldens tre lägsta molekyllag (46:5-7).

⁴När individen avlägger det slutprov, som gör honom till kausaljag, nå också de fysisk-eteriska, emotionala och mentala höljena sin fulländning. ”De tre apostlarna” på förklaringsberget äro symboler för dessa tre höljen.

⁵Korsfästelsen på Golgata och uppståndelsen symbolisera fjärde etappen, jagets överflyttning från första- till andratriaden, vilket innebär förvärvet av full essentialmedvetenhet och slutskördandet av all resterande dålig sådd i människoriket.

⁶När gnostikerna talade om ”uppståndelsen”, gällde det icke en viss person, utan alla. Vi äro alla odödliga och återfödas till fysiskt liv, tills vi lärt oss allt som kan läras i fjärde naturriket. Gnostikerna använde ”uppståndelse” även i andra betydelser. Uttrycket ”uppståndelsens väg” användes i fråga om triadkedjan.

⁷Himmelsfärden symboliserar femte etappen, som innebär essentialjagets (46) i en senare inkarnation förvärv av ett superessentialhölje (45) och erövring av full medvetenhet i superessentialvärlden (nirvana, atma). ”Himmelsfärden” såsom symbol antyder, att individen icke vidare behöver inkarnera. Det är symboliska avskedet från fjärde naturriket.

⁸Ännu har ingen teolog ens anat, ännu mindre kunnat begripa, dessa symbolers innebörd. Vad ha teologerna gjort av denna symbolik? ”Reningen”, som avsåg att visa, hur lärjungen undan för undan lämnar det lägre för det högre, de lägre intressena för allt högre intressen i värld efter värld, gjorde de till celibat och vegetarism i bästa fall, och detta i fysiska världen, i stället för förvärv av emotional älsklighet, mental insikt, kausal intuition.

3.4 Symboliken i Jeshu liv

¹Endast esoterikerna veta, att de fyra evangelierorna äro författade av invigda i gnostiska kunskapsorden. Det som sägs däri är alltigenom symboliskt.

²De gnostiska författarna av evangelieromanerna menade med Betlehem fysiska världen. Det är i fysiska världen individen förvärvar alla egenskaper och förmågor och till slut full både subjektiv och objektiv kausal medvetenhet. Förr inträdde han därmed i femte naturriket. Numera har planethierarkien lämnat kausalvärlden och överflyttat till essentialvärlden, varför enhetsmedvetenhet (46) måste förvärfas för inträde.

³De tolv apostlarnas namn voro gnostikernas beteckningar på de tolv zodiaktecknen. Fiskarnas konstellation kallades Judas. Man var fullt beredd på att Christos skulle ”förrådas” i den epoken, vilket kristna kyrkan också gjort.

⁴Symbolen av de tre korsen på Golgata betydde ”frälsaren” = planetregeringen, ”den botfärdige rövaren” = planethierarkien, ”den obotfärdige” = mänskligheten, även jaget i inkarnationshöljerna. De tre korsen på Golgata avse bland mycket annat de tre världarna 45, 47, 49.

⁵Uttrycket ”Förlåten i templet rämnade” var typiskt för friheten i det sätt på vilket evangelieromanernas författare använde gnostiska symboler. Symbolen har flerfaldig betydelse. Den kan betyda den Isis’ slöja som individen måste lyfta för att bli kausaljag. Den kan betyda inträdet i planethierarkien eller i planetregeringen. Den kan betyda monadens överflyttning från första- till andra- eller senare tredjetriaden, från ett rike till ett annat.

⁶”Kvinnan vid graven”: Christos förblivande hos mänskligheten.

⁷”Lärjungarna på vägen till Emmaus”: Christos hos planethierarkien.

⁸”De tolv lärjungarna i övre rummet, där Judas var närvarande”: Christos’ tillgång till planetregeringen.

⁹Att denna förklaring indignerat tillbakavisas av bokstavsträlarna, som kalla bibeln för guds ord och tro på s.k. verbalinspiration, är givet.

¹⁰Jeshu liv finns beskrivet i esoteriska evangeliet, och där ser det annorlunda ut än i nya testamentet. Den historiska sanningen kommer icke att få publiceras, sålänge kristendomen finns kvar som religion. Och först när esoteriken allmänt erkänts såsom enda vettiga arbetshypotesen (något annat kan den aldrig bli), kommer esoteriska historien om mänskligheten under 18

miljoner år att få publiceras. Till dess får mänskligheten tro lögnen.

3.5 Den rike ynglingen

¹Ett exempel på hur verkligheten vanställts i nya testamentets evangelier utgör den gnostiska legenden om ”den rike ynglingen”, som frågade Christos om betingelserna för ”evigt liv” och som ”gick bedrövad bort”, sedan han fått veta detta, att man skänker bort allt man har.

²Detta är en symbolisk skildring av ett kausaljag, som icke kunde besluta sig för att bli ett essentialjag, emedan han icke ville ”offra sin rikedom”. Det innebar ett alltför stort offer. Överflyttningen från första- till andratriaden medför upplösning av allt det som kausaljaget äger, hans gamla kausalhölje med alla dess egenskaper och förmågor han förvärvat i människoriket, dess allvetenhet om mänskliga världarna och om allt skeende i det förflutna, dess ”allmakt” i dessa världar, allt detta som är sammanfattningen av utvecklingen genom de fyra lägsta naturrikena. Allt detta måste han offra för att kunna förvärva brukbart essentialhölje (embryot fanns förut) och kunna definitivt centra monaden i andratriadens essentialatom. Offret medför ett förintande av det som för jaget varit verkligheten och livet och därmed ett skenbart utplånande av jagmedvetenheten. Essentialjaget inträder i något som synes vara tomma intet, och allt som finns kvar av gamla medvetenheten är endast självidentiteten (jag är jag). Det skall vara den hemskaste upplevelsen under hela evolutionen.

³Märk väl, att detta måste göras, innan man övertygat sig om vad man får i stället. Det finns intet svårare val i hela evolutionen, och många tveka under flera inkarnationer inför det steget, att gå genom ”nålsögat”, tills de genom essentialjag blivit övertygade om att vinsten av gemensamhetens vetande är ojämförligt större än förlusten. De återfinna i detta vetande även sitt eget, som synes ha gått förlorat. De inse då som först, att ”offret” var skenbart, att ingenting som varit kan förloras, att allt som varit av livsvärde förblir individens och allas gemensamma egendom. Man återfinner i klotminnet icke endast allt vad man varit (jaget återfinner även i sin andratriads mentalatom allt sitt gamla kausalhöljes innehåll) utan blir ett större jag med alla i samma och lägre riken. Uttrycket ”evigt liv” var gnostikernas symboliska (och för oinvidga givetvis ofattbara) beteckning på livet i planethierarkien, befrielsen från reinkarnationstvånget.

⁴Ingen vettig människa skänker bort allt det som god skörd tillfört henne och som det är meningen att hon skall lära sig förvalta på rätt sätt. Det är också en förmåga, som måste förvärvas. Teologerna begagnade liknelsen för att skaffa sig ekonomiska fördelar (”skänka till kyrkan”). Bättre än att donera till en institution är att skänka förmögenheten till en esoterisk finansexpert, som vet att både rätt förvalta och rätt använda pengarna. Att donera till en institution, som förr eller senare urartar till självändamål, vittnar om hjälplöshet.

3.6 De kristna högtidernas symboliska innebörd

¹De kristna högtiderna anknyta till skeendet i evangelierna och äro alltså även de symboler för de nämnda fem etapperna på lärjungens väg från fjärde till femte naturriket.

²Detta faktum har aldrig gått upp för de kristna, därför att de utgå ifrån sin tro att evangelierna beskriva historiska händelser. De veta icke, att Christos visserligen är en historisk företeelse men att hans liv i Palestina åren 105–72 före vår tidräkning, som ju börjar med vad man misstagit för Kristi födelseår, icke var sådant som det skildras i nya testamentet.

³Advent och julen voro symboler för första etappen i lärjungaskapet. ”Advent” betecknade hos gnostikerna ”vilsegångne sonens återvändande till fadershuset”, monadens uppvaknande i kausalhöljet. Julen symboliserade christosbarnets födelse i individen.

⁴Julen betecknar icke en viss människas födelse. I själva verket föddes Jeshu i mars månad (solen i fiskarnas zodiakkonstellation) år 105 fvt.

⁵”I dag är oss frälsaren född.” Varje individ, hos vilken christosbarnet blivit fött, är en frälsare för sig själv och skall en gång bli det för andra på lägre utvecklingsstadier. Vi lära andra på två

sätt. Vi kunna visserligen icke bibringa förståelse för sådant, som ligger över andras utvecklingsnivå. Men vi kunna meddela förut okända fakta. Och vi kunna hos dem som ha vetandet latent, väcka detta till liv genom att sätta dem i kontakt med vad de vetat förut. Avses därmed förutvarande esoteriska kunskap, används talesättet: öppna slutna dörren till verkligheten.

⁶I följande två kapitel behandlas julen och påsken.

3.7 Julen

¹Julen är den av de kristna högtiderna, som uppskattas av alla, emedan den är en glädjens fest, ursprungligen betecknande glädjen över ljusets återvändande.

²Julen påminner om det ljus som alltid lyser men som de icke kunna se, vilka vandra i okunnighetens mörker. Detta ljus är vetskapen om att livet är gudomligt. Det är frälsningen från den vidskepelsen, att livet är i det ondas våld, är synd och brott och straff, denna vidskepelse, som gör att människorna endast stirra på det ofullkomliga hos sig själva och andra och därigenom hämma egen och andras utveckling, i stället för att hjälpa varandra att se endast det goda. Ty detta är förutsättningen för att Christos skall kunna födas i alla hjärtan.

³Julen är en allvarlig maning att besinna det ansvar vi alla ha för varandra.

⁴Julen är en glädjens fest, vid vilken alla känna sig välvilligt stämnda mot varandra. Detta lär oss att endast de som äro lyckliga, äro verkligt goda, endast de kunna älska med den kärlek som kommer från enhetens värld. Julen erinrar oss om att det är vår plikt mot våra medmänniskor att vara lyckliga och hjälpa dem bli lyckliga.

⁵Frid på jorden kan det bli, endast om människorna positivt arbeta på att själva förvärva och underlätta för sina medmänniskor att förvärva vad änglarna i sin lovsång i höjden över betlehemskrubban kallade god vilja: ”och på jorden frid till människor av god vilja”.

⁶Julen firades i esoteriska samfunden för att uttrycka tacksamhet för mottagna kunskapen om verkligheten och livet, för andliga uppvaknandet med allt vad detta fört med sig. Medlemmarna erinrades om att frälsningen är kollektiv, att det beror på envar av dem, när mänskligheten i sin helhet skall kunna förverkliga gudsriket på jorden. Detta är människornas och icke högre väsens uppgift. Man samlades för att mottaga den välsignelse som genom manifestaljaget Maitreyas väldiga kraftresurser utgjutes över jorden i större omfattning än vanligt just vid detta tillfälle, då människornas sinnen äro lättillgängliga för essentiala inflytelsen. Även den härskara av miljarder devaer, som ha sitt arbete förlagt till mänskligheten, vaka över och hjälpa oss, längta efter att få detta tillskott av vidunderliga krafter, som går de flesta människor nästan spårlöst förbi.

⁷För att bättre förstå, vad som menas med ”andens utgjutande” över fysiska, emotionala och mentala världarna, bör man kanske känna till denna företeelses även materiella aspekt.

⁸Allt är liv. Och allt liv är en ouplöslig enhet av materia, kraft och medvetenhet. Ingen av dessa tre livsaspekter kan finnas till utan de två andra. Kraft, vibrationer äro alltså materia: emotionalmateria, mentalmateria, essentialmateria etc.

⁹Den tro (lik ett senapskorn), som Maitreya sade kunde förflytta berg, är en essentialatom med essentialvärldens oerhörda kraft och medvetenhet. Införlivad i individens hölje skulle den mycket väl kunna möjliggöra dylik kraftyttring. Det finns inga överord i Maitreyas förkunnelse, som ju mestadels gick vida över de flesta åhörarnas uppfattningsförmåga och så kommer att göra även nästa gång.

¹⁰Andens utgjutande består alltså i ett formligt regn av essentialatomer, vilka genomströmma allas höljen. Men endast de, hos vilka essentialmedvetenheten åtminstone för ett ögonblick kan väckas till liv, förnimma något av dess sällhet.

3.8 Påsken

¹Påsken var avsedd att symbolisera kausaljagets övergång från kausalvärlden till essentialvärlden, dess uppgående i planethierarkiens lägsta kollektivitet, dess inträde i femte naturriket. Den inkarnation, i vilken denna övergång äger rum, har betraktats som den svåraste av alla och därför (ehuru med orätt) kallats "lidandesinkarnationen". Det nyvordna essentialjaget (som förvärvat ett hölje av essentialvärldens materia) kan med full rätt säga som Lohengrin: "Jag kommer ej ur kval och mörker. Från ljus och sällhet kom jag hit." Men ingen vill tro honom, utan det blir bara hån, begabberi och förkastelse.

²Tyvärre har påsken i kristna kyrkan blivit en sorgens och depressionens tid, kastande sin skugga även över uppståndelsedagen, som borde vara en glädjens dag, minnande om allas återfödelse till nyare och bättre liv. Lidandesveckan med Getsemane och Golgata, som utgör en symbolisk skildring av den inkarnation, i vilken individen slutskördar sin dåliga sådd i människoriket, borde väcka människorna till insikt om att de dagligen korsfästa människan. Och särskilt får den röna dylik behandling, vars liv är den fullkomliga uppoffringens liv. Och detta emedan den individen påvisar mänsklighetens emotionala illusioner och mentala fiktioner och genom sitt liv verkar som en anklagelse på de obofärdiga. Att vara lärare är sällan en tacksam uppgift. Men att försöka frälsa människorna från deras oerhörda okunnighet förtjänar döden. Mot den individen användas alla förtalets förgiftningsmetoder, och aldrig utan verkan.

³Innan människan fattar beslutet att "erövra riket", måste hon ha kommit till insikt om att jorden ej kan mättnad skänka, icke stilla hjärtats oro, icke giva sinnet frid. Hon måste ha kommit till insikten, att uppnåendet av högre nivåer kräver energiskt arbete, att livet är en oavbruten, livslång kamp mot alla hämmande makter. Till dessa räknas de outrotliga komplex som okunnigheten inympar i oss alltsedan barndomen, dessa konventionens förlamande och hatiska moralismens missvisande vidskepelser, dagligen förstärkta av våra medmänniskors dåliga suggestioner med deras förvända livssyn, allt detta som en stor lärare kallar för "vanans spetälska". Han inskärper, att vi "icke fått esoteriska kunskapen för att servera den som aptitretande saker till soppan eller desserten utan för att tjäna livet". "Många", säger han, "älska denna kunskapens bok så innerligt, att de lägga den under huvudkudden för att kunna sova bättre."

3.9 Gnostiska talesätt tillskrivna Jeshu och Christos

¹I det följande återges några av de omdiktade gnostiska bevingade ord, slagord, uttrycksätt, som återfinns i nya testamentets evangelieberättelser och tillskrivits Jeshu.

²De gnostiska munkarna i Alexandria, som författade de gnostiska romanerna om Christos, gjorde flitigt bruk av dessa ord såsom först utsagda av världsläraren. Många av just dessa härröra icke från Christos. Men det väsentliga problemet är icke detta utan den uttydning av symbolerna som verklighets- och livsokunniga givit och som resulterat i kristendomens dogmer och vidskepligheter.

³För att klarlägga en del av denna fictionalism skall här en del av talesätten återges med sin ursprungliga betydelse.

3.10 Ingen avatar vittnar om sig själv

¹Att vittna om sig själv är värdelöst. Ingen avatar gjorde det heller. Ingen avatar skulle säga om sig själv: "Jag och fadern äro ett" eller "Jag är världens ljus" eller "Ingen kommer till fadern annat än genom mig" eller "Jag är vägen, sanningen och livet". Det som i dylika fall avses med "jag" är kunskapen om verkligheten och livet eller Lagen.

²Envar har att göra sina erfarenheter och finna sin väg till högre världar. Det behövs ingen medlare mellan gud och människor, ty gudarna arbeta för att individerna i alla riken ska nå allt högre. Men vägen få de gå själva, varenda bit av vägen. Vad individen kan göra måste han göra. Gud gör sitt och vi ha att göra vårt. Endast livsparasiter be om vad de kunna göra själva.

³Alla ska nå målet (kausalvärlden), hur många inkarnationer det än må taga. Den som söker finner. Ty kunskapen finns. Det vet envar som funnit den. Och esoterikernas antal i fysiska världen uppgår till c:a en miljon. Att de måste tåla vad de veta, inse och förstå för att ej bli betraktade såsom "knasiga", är bästa beviset på mänsklighetens allmänna utvecklingsstadium. Det är ett drygt ansvar de ta på sig, som söka inbilla andra att deras fiktioner överensstämmer med verkligheten. Paulus' ord, "Bliven icke många lärare", är en varning till dem som tro sig vara kallade men icke blivit "utvalda".

3.11 Symbolen "jag"

¹"Den som tror på mig, han skall icke dö." Den som blivit andrajag (monaden centrad i andratriaden), kan icke mera förlora sin medvetenhetskontinuitet.

²"Varen vid gott mod, ty jag har övervunnit världen." Envar, som ingått i enheten, i det essentiala, i Christos, är en övervinnare, som genom sitt liv visar, hur också andra kunna bli det.

³"När jag blivit upphöjd, skall jag draga alla till mig." (Joh. 12:32) Den som uppgått i andratriaden, lever för att hjälpa också andra att kunna göra det.

⁴"Jag är vägen, sanningen och livet." Enligt lagen för självförverkligande är envar sin egen väg till målet. Vägen till sanningen är den livets väg envar vandrar. På den vägen nå vi förr eller senare målet, dess förr ju mer livs- och självtillit vi förvärvat.

⁵Jeshu ofta citerade yttrande och mestadels i felaktiga sammanhang: "Den som icke är med mig, är mot mig", gällde icke hans person, icke ens hans ställning såsom representant för planet-hierarkien, utan Lagen. Den som icke är för Lagen, är mot Lagen. Ingen gud i något av de sju gudomsrikerna betraktar sig såsom gud eller tillåter någon att betrakta honom såsom gud. De äro medvetna om sin kosmiska kapacitet men betrakta sig alla såsom livets tjänare, allas bröder, Lagens ofelbara tillämpare.

3.12 "Icke stå det onda emot"

¹Christos' ord om att "icke stå det onda emot" är uppenbar förvrängning av ursprungliga meningen. Därmed avsågs, att man icke skall bekämpa det "onda" hos sig själv. Genom dylik lika vanlig som förvänd psykologisk metod stärker man det onda. Man ägnar det icke någon uppmärksamhet alls. Man tänker på något annat, kanske på en motsatt egenskap eller på sin Augoeides. Det onda har makt endast sålänge det uppmärksammas. Det dör av brist på näring, om det icke uppmärksammas. Den som förvärvat förmågan av tankekontroll, bestämmer själv vad som skall få finnas i medvetenheten. Uppmaningen "stå icke det onda emot" gäller självförverkligare med tillspetsad målmedvetenhet. De som beslutat sig för att offra allt för att endast tjäna livet, försöka först och främst att intensifiera attraherande tendensen och lära sig älska människorna. Ty kärleken är drivkraften till människans altruistiska handlingar. De som ingått i enheten, bekämpa icke det onda med annat än kärlekens vapen. Det onda uppträder i många former och har i satanisterna sina mäktigaste representanter. Dessa, som med alla tänkbara djävulska medel motarbetar utvecklingen, verka negativt i alla avseenden, sätta lögnen i system, predika våldets rätt, egoismens självklara berättigande, självhävdelsens självhärlighet. Uppmaningen gällde dem som uppnått idealitetsstadiet och med tillspetsad målmedvetenhet inriktade sig på förvärv av essentialmedvetenhet. Många, bland dem Tolstoj och Gandhi, ha missuppfattat detta citat. Att icke stå emot det onda skulle innebära att lämna makten åt satanisterna och göra godheten rättslös. Så till exempel var Förenta staternas inträde i de båda världskrigen fullt i överensstämmelse med planetregeringens önskan.

3.13 "Ske din vilja"

¹"Ske din vilja" betyder livsändamålets förverkligande. Hur skall mänskligheten kunna förverkliga detta livsändamål utan aning om vad det innebär? Planetregeringens vilja sker i allt

som faller inom dess direkta verksamhetsområde. Men planetregeringens vilja ligger utanför frihetslagens område. ”Din vilja” har i esoteriken en särskild betydelse. Därmed avses de energier som genomströmma världarna 43–49 från världarna 36–42, ”ändamålsaddade kosmiska atomer”. För esoterikern betyder ”ske din vilja” ett liv i överensstämmelse med livets lagar.

²Uttrycket ”Icke min vilja utan din” har flera olika betydelser. I sin okunnighet och inbilskhet tror människan, att hennes önskningar äro förnuftiga, vilket de sällan äro. När hon förvärvat kunskap om tillvaron, inser hon att vad som sker med henne är till allas bästa. Hon förvärvat livstillit, som är tillit till en fulländad kosmisk organisation, perfekt fungerande enligt Lagen. Det är denna insikt, som låg i naturligtvis misstolkade symbolen. Den innebär alltså icke resignation eller uppgivande av ”egen vilja” (självstillit), feg kapitulation under överväldigande livsomständigheter.

³”Icke min vilja utan din” betyder, att individen kommit till insikt om ändamålet med sin egen inkarnation och vill förverkliga detta. Talesättet antyder även individens uppgående i högre riken, i högre världs vidgade kollektivmedvetenhet efter förvärv av hithörande insikter, egenskaper och förmågor. ”Vilja” avser det högsta hos både andrajaget (45) och tredjejaget (43). ”Icke min vilja utan din” betyder att individen, sedan han såsom 45-jag lärt sig inse vad som menas med vilja, eftersträvar detta slag av medvetenhet i allt högre världar. ”Fader, icke min vilja utan din” anger, att individen blivit ett 43-jag och därmed har fri tillgång till planethärskares.

⁴Kvietismen, som kallar ”egenvilja” för synd, är förfelad livssyn. Utan självinitierad medvetenhetsaktivitet vore medvetenhetsutveckling omöjlig. Passivitet är livsförlamning. Gud gör icke allt. Alla måste göra sitt. Kosmiska utvecklingen betyder allas samarbete på gemensamt mål. Den som icke vill vara med, icke göra sitt, får stanna i sitt naturrike, tills han någon gång i framtida eoner ändrar sin inställning.

3.14 ”Tro”

¹”Ske dig som du tror.” Vår sinnesriktning, vår livsinställning, våra tankar och känslor utforma vårt öde, våra framtida livsomständigheter. Den som tror sig vara obotlig ”syndare”, förblir det också.

²”Din tro har frälst dig.” Detta slags ”tro” är vilja till frigörelse, enhetssträvan. Livstillit är beviset för kontakt med enheten. Utan tillit saknas erforderliga intensiteten, energien för förverkligandet.

3.15 ”Guds rike”

¹”Guds rike” är femte naturriket. ”Löftets land” är essentialvärlden (46). ”Söken först guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt annat därjämte tillfalla eder.” Löftet gäller givetvis endast för dem som ingått i enheten, leva för att tjäna och rätt tillämpa livslagarna. Särskilda löften äro alltid givna under särskilda betingelser. Det finns inga andra generella löften än de evigt orubbliga livslagarna.

²”Guds rike är inom eder” betyder, att det icke skall sökas utom oss. Det är detta, som varit kristendomens stora misstag och orsaken till dess förvillelser och maktlöshet. Vi äro ”gudar i landsflykt”, tills vi använda kausala och essentiala energierna, som strömma genom våra centra, till att sätta in vår strävan att förverkliga guds rike på jorden, varigenom ”guden inom oss” väcks till liv.

³När Christos förklarade, att hans rike ”icke var av denna världen”, förstods detta av esoterikerna. Hans rike var planetens gudomsrike. Kyrkofadern kvasignostikern Augustinus och efter honom katolska kyrkan ville i strid mot Christos’ utsaga göra fysiska, lägsta världen till gudsricket. Och följderna har blivit en strid om makten, ett ständigt om än tidvis maskerat religionskrig. Även judarna envisas med att vilja göra sin messias till en fysisk överkonung. Båda äro offer för samma förvillelse.

⁴Människorna drömma om fred, och de som vänta på ”Herrens återkomst” tro, att han skall förkunna ett ”fredens rike”. I själva verket finns det ingen fred, förrän hela mänskligheten nått över emotionalstadiet. Symboliska talesättet om fred (kunde lika väl kallas frid) avser mentalmedvetenhetens behärskande av det emotionala. Legendens ”min frid giver jag eder” var ett konstaterande av uppnådd högre mentalnivå (47:5).

3.16 ”Den som ger han får”

¹”Den som ger han får.” Det är en livets lag. Och ju mer vi slösa med att ge av vänlighet och omtanke, desto rikare blir vårt liv. På vad sätt vi få igen det vi ge, är en underordnad fråga. Det enda Livet lovar är att Livet betalar alla sina skulder till oss, för att använda en krass liknelse.

²”Åt den som har skall varda givet.” Den som förvärvat kunskap vill ha mer, söker och finner.

³”Den som icke har från honom skall tagas även det han har.” Den som saknar kunskap och nöjer sig med illusioner och fiktioner, skall i sinom tid inse deras värdelöshet. Detta är rättvisans omutliga livslag. Men den kan icke tolkas rätt av idioter. Den som intet har är en parasit som lever på andra. Och den som icke förvärvat någon egen idé, förblir idiot även i efterföljande världar och i kommande liv. Vi äro här för att lära av egna erfarenheter och icke för att leva på andras. Om akademikerna icke bleve professorer på att skriva av andras verk och stjäla deras ideer, skulle forskningen gå snabbare framåt. Att tala om vad andra tänkt borde icke kallas forskning. Det är kompilation.

⁴Den som ingenting har är den som vägrat taga emot livets erbjudanden. Kunskap är livets dyrbaraste pärla! Hur många kasta icke bort sina tillfällen att få lära hela livet igenom? De göra sig urarva och sen anklaga de livet. Den blir rik som tar emot vad livet ger, använder sina tillfällen och betalar sin livsskuld. Men människorna äro blinda och döva. De äro aningslösa om vad de ha. Vad de icke ha är det värdefulla. Vad de ha är värdelöst.

3.17 ”Älska gud”, ”älska din nästa”

¹”Älska gud över allting” betydde att bli så fylld med känsla av livsgemenskap, att man av alla krafter inriktar sig på självförverkligandet. Det väsentliga är därvid icke att själv nå målet utan att leva för att tjäna utvecklingen, mänskligheten och allt levande, stann på väg mot samma slutmål.

²”Älska din nästa såsom dig själv” innebär, att de alla äro förenade i enheten, om än på olika stadier. Utan enheten finns intet mål, när ingen fram, ty enheten är källan till ljus och kraft. Dessa två bud äro de yppersta, emedan de innebära frälsningen för mänskligheten.

³I liknelsen om nästan klargöres, att vår nästa är först och främst envar, som genom livets omständigheter blivit hänvisad till vår speciella hjälp. Den som älskar människorna och vill tjäna, behöver för övrigt inga anvisningar.

⁴”Ingen är god utom gud allena.” Intet är gott, söndrat från enheten. Endast i enheten kunna vi rätt förstå betydelsen av det som vi i vår okunnighet kalla gott och ont, och dess uppgift för vår utveckling.

⁵Det är i och genom essentialiteten, som faderns kärlek (manifestalvärldens gudomlighet) uppenbaras i sonen (essentialvärldens enhet) för att frälsa människorna (visa förstajaget hur det skall nå andrajaget).

3.18 Andra föregivna yttranden av Jeshu och Christos

¹”Gån ut i hela världen och gören alla folk till guds barn” – kärlekens barn – förkunna guds kärlek till allt och alla.

²Att ”bereda väg för Herrens ankomst” betyder att arbeta på höjandet av kulturnivån, icke att proklamera några dogmer eller trossatser utan att utveckla sunt förnuft. Alla dogmer äro förklaringar, som för en tid tillfredsställa okunnigheten på visst stadium.

³Ifall Jeshu (enligt gnostiska legenden) verkligen sagt, ”guds rike är nära”, så kan han omöjligt

ha menat (som det allmänt uttytts), att ”domens dag är nära förestående”. Han var representant för planethierarkien och ville klargöra för människorna, att det berodde på dem själva, om och när den skulle återvända. Möjligheten har ofta legat mycket nära.

⁴”Jag gör allting nytt.” Nytt betyder fullkomligt. ”Varen fullkomliga såsom eder fader är fullkomlig.” Detta är slutmålet för monaderna inom solsystemet. ”Fadern” är 43-jaget. Men även han har utvecklingsstadier över sig och är såtillvida relativt ofullkomlig. Likaså äro alla relativt fullkomliga, envar på sin nivå med sina begränsade erfarenheter och ännu icke förvärvade egenskaper och förmågor. Sträva efter det högsta! Det är fullkomligheten på varje särskild nivå. Symbolen ”ofullkomlighet” avsåg övermedvetna molekyllarslag, som återstå att aktivera. Denna fullkomlighetssyn var definitiva vederläggningen av syndaläran och tron på livets demoni.

⁵”Många äro kallade, men få äro utvalda.” Många känna längtan efter idealens värld, efter enheten, men kunna av många olika orsaker ännu icke förverkliga dessa ideal.

⁶”Låt de döda begrava sina döda.” Negativ, nedrivande kritik av det livsodugliga är för dem som icke kunna verka positivt.

⁷”Du ägde ingen makt, om den ej vore dig given ovanifrån.” Maktmissbrukarna så mycken dålig sådd, som de få skörda en gång. Men de användas av lagväktarna för att vara ödets agenter, låta dem som sått dålig sådd få uppleva sin dåliga skörd. Maktmissbrukarna äro alltså, för att tala med Goethes Mefisto, ”en del av den kraft som städse vill det onda och städse tjänar det goda” (i detta fall skördelagen). De äro med andra ord tillvarons renhållningshjon.

3.19 Symbolen ”Christos”

¹Ordet ”Christos” fanns i egyptiska ordet *krst* (mumien som lades i graven). I grekiskan blev det till Christos, den invigde, symboliserande den ”uppståndelse till nytt liv” som förvärvet av essential medvetenhet innebar.

²I gnostiken var beteckningen ”Christos” symbol för tre helt olika företeelser: ”den personlige Christos”, ”den planetariske Christos” och ”den kosmiske Christos”. Med ”den personlige Christos” avsågs det 43-jag, som är chef för planethierarkiens andra departement (undervisningsdepartementet). Med den ”planetariske Christos” avsågs andrajaget eller essentialmedvetenheten eller 46-medvetenheten i dess mellanställning mellan 45- och 47-medvetenheten.

³Gnostikerna kallade Christos (andratriaden) för medlaren mellan gud (tredjetriaden) och människan (förstatriaden).

⁴”Christos” betyder femte naturriket. Att ingå i detta rike kallades ”uppståndelsen från de döda”, frihet från reinkarnationen. ”De döda” var beteckningen på mänskligheten. ”Christos i eder”, ”fullkomlig i Christos”, ”bliva Christos”, ”ikläda sig Christos”, ”andliga födelsen”, ”korsfäst med Christos”, ”Christos lever i mig”.

⁵”Frälsning genom Christos” är inträde i essentialvärlden (Christos-världen), enhetsvärlden.

⁶”Den som är i Christos är en ny skapelse” betyder esoteriskt: den som förvärvat ett essentialhölje (46), har inträtt i ett högre rike.

⁷Många ställen äro korrumpierade, men nyckeln till uttydningen av dessa gnostiska uttryck är ”femte naturriket”.

⁸”Den kosmiske Christos” betecknade ”involutionen” men är även en i esoteriska astrologien förekommande beteckning avseende ”fasta korset” (konstellationerna Taurus, Leo, Scorpio och Aquarius).

⁹I största allmänhet kan sägas, att med ”Christos” avses förmedlande länken mellan det högsta och det lägsta i kosmiska, systemiska eller planetariska evolutionen. Hur skulle de oinvigda kvasignostikerna (kyrkofäderna) kunna utreda dessa begrepp? Det blev bitter strid om fiktioner, tills man kunde enas om dem som teologien, utan vetskap om verkligheten, fastställt såsom dogmer.

¹⁰Till den allsidiga utvecklingen hör att individerna i departementen 4–7 uppgå i departement 3

och därefter överflytta till departement 1 eller 2. De som ingå i departement 2 behöva icke övergå till departement 1 i vårt solsystem av andra graden. Den erfarenheten behöva endast de som tillhöra solsystem av tredje graden. Solsystem såväl som planeter falla under kosmiska departementsindelningen, vår planet under andra departementet. Andra departementet är det viktigaste i vår planet. Därför är chefen för planethierarkiens andra departement, undervisningsdepartementet (43-jaget Christos–Maitreya), också högste chef för hela hierarkien. Det är misstolkningen av detta, som gjort att Christos i kristna teologien fått en sådan central plats såsom ”guds son”. Esoteriska symbolen ”guds son” var beteckningen på alla i femte naturriket. De som tillhörde sjätte riket, kallades ”fadern”. Detta naturligtvis endast i esoteriska gnostikerorden, vars symboler förvanskats till vilseledande, idiotiserande, livsfientliga teologiska dogmer.

¹¹ Även planethärskaren tillhör andra departementet i tredje gudomsriket (världarna 29–35). Han har nått värld 29 och står i begrepp att övergå till fjärde riket (22–28), alltså värld 28.

¹² Västerlänningarna fordra exakta uppgifter och icke sådana, som lämna rum för spekulation och därmed misstolkning: exakta eller inga alls. Det Blavatsky kallade ”blinds” är ett oskick.

3.20 Symbolen ”Fadern”

¹ Enligt legenden skulle Christos ha sagt: ”Jag och fadern äro ett”, liksom ”Den som ser mig, han ser fadern”, ty han var fader, alltså ett tredjehag (hans monad var centrad i tredjetriaden). Uttrycken äro typiska för gnostiska symboler, som alltid måst missförstås av oinvigda.

² I gnostiken kallas tredjetriaden för fadern, andratriaden för sonen och förstatriaden för modern eller ”den helige ande”. Den som blivit 43-jag, har monaden centrad i tredjetriaden och är suverän däri. Han kan därför säga, om han vill uttrycka sig symboliskt, att han är ”ett med fadern”. Detta innebär också, att han har fri tillgång till planetregeringen. Men han är icke jämställd med planethärskaren, som tillhör tredje gudomsriket (29–35).

³ Endast 43-jag och högre kunna ”ostraffat” uthärda planethärskarens vibrationer, vilka annars måste dämpas, vilket innebär onödig kraftförbrukning. Talet om enhet i detta sammanhang är meningslöst, eftersom samtliga högre väsen längesedan ”ingått i enheten”, blivit medvetna om alltings enhet i kosmiska totalmedvetenheten.

⁴ ”Ingen kommer till fadern annat än genom mig.” Ingen når sjätte naturriket (fadern) annat än genom femte naturriket (sonen). Ingen når gudomsstadiet annat än genom femte naturriket (sonen). Ingen når gudomsstadiet annat än genom enhetsstadiet, gudomliga kärleken. Monaden i förstatriaden kan icke nå tredjetriaden annat än genom andratriaden.

3.21 Symbolik om triaderna och högre världar

¹ I gnostiska symboliken avsågs med ”fadern”, ”den store timmermannen”, tredjetriaden och världarna 43–45, med ”sonen”, ”christos”, andratriaden och världarna 45–47; och med ”modern”, Maya eller ”helige ande”, förstatriaden (innesluten i kausalhöljet) och världarna 47–49. Med fadern, den store timmermannen, betecknades även speciellt värld 43 med hithörande världsmedvetenhet och med sonen, christos’ värld 46, som även kallades ”guds rike”, ”himmelriket” och ”de heligas samfund”. Människan (sonen) kunde bli andrajag efter erfarenheterna som förstajag och senare med hjälp från planethierarkien. Denna symbolik avsåg även de tre aspekterna. Fadern var viljan, sonen medvetenheten, helige ande materien. Symbolen ”materien” avsåg lägsta världen. Även gnostikernas symbol ”ande, själ och kropp” avsåg de tre triaderna. Bara den upplysningen borde räcka för att klargöra, hur omöjligt det var för de kvasignostiker, som utformade kristna dogmsystemet, att ge dessa termer riktig definition. Det hela blev ett enda sammelsurium.

² Några av de gnostiker, som i Alexandria författade de legender, vilka utvaldes till nya testamentets evangelier, tillhörde judiska rasen. De använde med förkärlek gammaltestamentliga talesätt vid författandet och utnyttjade förefintliga profetior för att på naturligt sätt anknyta till

hos judarna härskande föreställningssätt, möjligen i avsikt att vinna proselyter i judiska folket. Planethärs-karen fick beteckningen "konungen av Jerusalem". Med uttrycket "gå upp till Jerusalem" avsågs monadens utnyttjande av triadkedjan för att nå andra- och slutligen tredjetriaden.

3.22 *Korsfästelsens symbol*

¹Ordet "korsfästelse" har i esoteriska symboliken en trefaldig betydelse. Dels betydde det inkarnation i allmänhet (de "fyra ekrarna på tillvarons evigt välvande hjul" voro de fyra inkarnationshöljerna), dels den inkarnation under vilken jaget blir essentialjag, dels själva processen vid jagets överflyttning från första- till andratriaden, varvid kausalhöljet, som dittills omslutit första-triaden, upplöses. Även uttrycken "fallen i synd" och "utdriven ur paradiset" avsågo inkarnation.

²Sista inkarnationen såsom människa innebär samtidigt slutskördande av resterande gammal dålig sådd. Det medför fysiskt, emotionalt och mentalt lidande, förkastelse av människorna och icke sällan avrättning såsom förbrytare.

³Den process, vari monaden definitivt centrerar sig i andratriadens essentialatom, gör gamla kausalhöljet, som varit jagets hölje genom hela människoriket, överflödigt. Detta hölje innehåller alla de mentalatomer som jaget förvärvat under alla inkarnationerna med alla mänskliga erfarenheter, egenskaper och förmågor. Allt detta går vid processen förlorat utan att jaget har erfarenhet av blivande compensation. Jaget känner sig "naket", övergivet, berövat allt. Det är dess hittills hemskaste erfarenhet, och många äro de som vid det provet rygga tillbaka och icke våga övergången. "Kompensationen" innebär, att jaget i sin essentialatomiska medvetenhet återfinner allt som dittills funnits i kausalhöljet samt dessutom får tillgång till essentialvärldens kollektivmedvetenhet (allvetenhet i världarna 46–49).

3.23 *"Pånyttfödelse", "frälsning", "vägen genom nålsögat"*

¹"Född på nytt" betydde individens inträde i femte naturriket. Detsamma avsågs med symbolen om Christos-barnets födelse. Den nykomne betraktas såsom barn, räknas till de små bröderna eller ses såsom en av de minsta.

²"Att bliva såsom barn" är att förvärva den omedelbara enkelheten och leva spontant utan tanke på effekt eller falsk värdighet.

³"Gud är kärlek." Detta är en urgammal truism, som teologerna lyckats fördärva med sin försoningsdogmatik. Vi äro alla delägare i kosmiska totalmedvetenheten, och den som förvärvat medveten kollektivmedvetenhet, är därmed "ett med allt", ett jag med alla andra jag (monader, uratomer).

⁴Enligt planethierarkien har den ursprungliga betydelsen av symbolen "frälsning" totalt förvrängts. Individens blir frälst i två etapper. Första etappen består i att han blivit kausaljag och därmed "suverän" i människans världar. Andra etappen avverkas med upplösning av kausalhöljet, förvärv av essentialhölje och essentialvärldens gemensamhetsmedvetenhet. Han har då inträtt i femte naturriket, planethierarkien, "guds rike".

⁵Frälsa oss från våra "synder", från okunnighet, blindhet, oförmåga, apati, förlamning etc.

⁶"Vägen genom nålsögat" var ett i esoteriska kunskapsordnarna symboliskt uttryck för monadens övergång från första- till andratriaden, därifrån till tredjetriaden, därifrån till monadkedjans (2–49 atomer) 43-atom (högsta inom solsystemet), därifrån till kosmiska 42-atomer etc.

⁷"Nålsöga" är kanske för grovt tilltaget för en så fin atom som monaden men föreföll trängt för enklare begrepp om själen. Det är närmast svårighetsgraden man velat antyda med symbolen. Övergångarna kräva högsta effektivitet, och det är en mycket mödosam väg, så svår att även i kosmiska världarna monaden icke når högre utan "kraft av höjden".

⁸Övergången från fjärde till femte naturriket kallade gnostikerna för den "apostoliska successionen". Naturligtvis har den symbolen misstolkats som alla andra.

3.24 *Synd*

¹Synd eller ont är allt lägre, allt som ligger under individens rätta nivå. Synd är intet ”brott mot något oändligt väsen” utan misstag ifråga om enheten och livslagarna. Syndaförlåtelsen får man icke genom att frossa i ruelser, meningslöst göra sig till livsodugligt nervvrak genom allsköns självanklagelser, utan genom att upphöra med det man själv inser vara orätt.

²Syndaföreställningen reser ett oöverstigligt hinder för individens nödvändiga arbete på självförverkligandet och avstänger förbindelsen med det gudomliga.

³Klargörande för detta enkla förhållande och det förvända i inympade skuldkomplex är liknelsen om vilsegångne sonen, som vid återvändandet till fadershuset blir hedersgästen. Så snart individen ställt sig under enhetslagen och lever för att hjälpa och tjäna, upphör hans felaktiga inställning till enheten.

⁴Liknelsen om ”den förlorade sonen” har livsokunnigheten förvrängt liksom fallet är med alla andra esoteriska liknelser. Snusförnuftet tror sig kunna tolka evangelierna. Den ”förlorade” sonen är icke ”förlorad” utan vilsegångne. Och den vilsegångne är icke minst den religiöse, som dömer en viss person såsom förlorad. Ännu har man icke förstått, att liknelsen om den vilsegångne avser hela mänskligheten.

⁵”Syndernas förlåtelse” är frigörelse från identifikation med det lägre. Men syndernas förlåtelse betyder icke upphävandet av Lagen. Den läran är satanisk. Synd är misstag ifråga om livslagarna. Vi få tillfällen att gottgöra dem i kommande inkarnationer.

⁶Teologerna ha alldeles förlorat förståelsen för vad gnostikerna menade med ”syndaförlåtelse”. Ifall individen blivit inympad med svarta logens fiktion om synd såsom ett brott mot ett gudomligt väsen, så måste han psykologiskt befrias från denna fruktansvärda belastning. Gnostikernas ”frigörelse från synd” medförde att individen icke vidare tänkte på och plågades av sitt förflutna med dess många misstag. Vad som varit utplånades ur minnet, och den ”frälste” lärdes att ”aldrig se tillbaka”. Allt som betraktas får nytt liv i gamla komplexen. Ett av de första villkoren för lärjungaskap är också, att aspiranten lärt sig så mycken tankekontroll, att han aldrig ser tillbaka.

⁷Teologerna, som sakna alla förutsättningar för att tolka bibeln, ha naturligtvis gjort sig alla tänkbara föreställningar om vad som menas med ”synden mot den helige ande”. Det kan endast esoterikern tolka rätt.

⁸”Synd mot den helige ande” är vägran erkänna livets enhet och definitivt vägra ingå i enheten. Den innebär individens medvetna avsiktliga föresats, systematisk genomförd, att ”avsäga sig sin mänsklighet”, sin gemenskap med enheten, att avskära förbindelsen mellan lägre kausalhöljet med lägsta triaden och större kausalhöljet med högre triaderna. Sedan finnes icke längre någon önskan att återknyta förbindelsen.

⁹Uttrycket ”den synden kan icke förlåtas vare sig i denna eon eller nästa” betyder att individen, ifall större kausalhöljet slutligen blivit definitivt upplöst, måste på nytt under evolutionens gång förvärva ett nytt hölje, sedan all den dåliga sådd skördats till sista kornet som individen sått såsom ”själlöst” jag.

¹⁰I atlantidernas symboliska berättelse (av judarna funna i babyloniska tempelarkiven) avsågs med ”Salomo” människomonaden och med ”templet” kausalhöljet. Gnostiska talesättet om ”den helige andes tempel” som människans boning var anknytning till denna legend.

3.25 *”Tröskelns väktare”*

¹De äkta gnostikernas symbol, ”tröskelns väktare”, är en av dessa gamla symboler, som sysselsatt fantasien och naturligtvis den allting idiotiserande spekuleringen tagit hand om. Den betydde från början helt enkelt människan såsom fulländad personlighet med förvärv av möjlig mänsklig medvetenhet (47:4–49:7), innan hon blivit kausaljag. Hon står inför valet att vara sin egen herre, allsmäktig i de mänskliga världarna, eller uppge sin suveränitet och bli en livets

tjänare. Senare fick symbolen även annan betydelse.

²”Väktaren” är alltså symboliska beteckningen på det som står mellan individen i lägre rike och hans fortsatta liv i högre, det som utmönstrats sedan det väl bemästrats. För människan gällde det förstatriaden och triadhöljet, senare kausalhöljet, långt senare andratriaden etc. I den stora frigörelseprocessen avses alltså därmed närmaste utvecklingsstadiet.

³Det är risken med alla system, att de binda tanken vid något definitivt, när de få bli något annat än teori, surrogat för livet. I den meningen kan också ett system bli en ”väktare”, ett hinder.

3.26 Domens dag, djävulen, försoningsoffer, svärdet

¹”Domens dag”, som det författats så mycken gallimatias om – okunnighetens strävan förkunna sin vishet –, inträffar när emotionalformerna i emotionalvärlden upplösas. De som då icke kunna leva ett mentalt liv, få återfödas på planeter i solsystemet, där fortsatt emotionalt liv är möjligt.

²”Djävulen, världen och vårt eget kött.” ”Djävulen” är svarta logen. ”Världen” är massans tryck, den allmänna opinionen, livsokunnigheten inom alla områden. ”Vårt eget kött” är de dåliga egenskaper vi förvärvat i alla föregående inkarnationer, vilka egenskaper tillsammans yttra sig såsom förvänd livsinstinkt.

³Vi i vår tur få bli ”försoningsoffer” genom att taga på oss ”vårt kors” och liksom Jeshu bära ”världens synder”, utstå förtal, förföljelse etc. Endast så kunna vi frigöras från identifikationen med det lägre. Detta sammanhänger med öde och skörd.

⁴”Svärdet” såsom gnostisk symbol hade tvåfaldig betydelse: Mentala svärdet eller förmågan att skilja mellan sant och falskt, rätt och orätt. Fysiska svärdet eller förmågan att frigöra medvetenheten från allt som hindrar dess utveckling, som vill binda jaget till det fysiska.

3.27 ”Ordet”, symboliska tal

¹En central esoterisk symbol som ännu spökar är ”logos”, ”ordet”. Tiden borde vara inne för dess klarläggande. Läror som ska förkunnas böra vara begripliga. Annars borde de icke förkunnas, ty då blir resultatet oundvikligen mentala felkonstruktioner och begreppsförvirring. ”Logos” har efterhand, liksom alla symboler, fått en mångfald betydelser: tillvarons rörelseaspekt, ljudet (med dess motsvarighet i alla världar) som mäktigaste energien, högre slag av gudomsriken, kollektivväsen etc.

²”Ordet vart kött”, Logos blev människa, Christos inkarnerade såsom representant för planetregeringen (”fadern”), sedan han blivit 43-jag och därmed fått fri tillgång till planetregeringen (blivit ”guds son”).

³”Ordet vart kött” var även gnostiska beteckningen på den fulländade ”personligheten” (höljens integrering, mentala suveräniteten över mänskliga medvetenheten) och personlighetens ödmjukhet inför kausala kunskapens tillägnande, vilket sker gradvis. ”Ordet” avsåg här kunskapen om verkligheten.

⁴Människan kan inträda i femte naturriket, när samtliga ”ekrar” i hennes sju förnämsta centra (chakraer, ”hjul”) äro fullt aktiva. Sammanlagda antalet av dessas ekrar uppgår till 144 000 (4, 6, 10, 12, 16, 96 x 1000). Det är enligt gnostiska talesättet ”den frälstes tal” (maskerat i uppenbarelsboken och som alltid misstolkat).

⁵Vilddjurets tal (666) i uppenbarelsboken har mänskliga okunnighetens ändlösa spekulationsraseri som vanligt levererat allsköns gallimatias om. Symbolen avser människan och de sex fysiska, sex emotionala och sex mentala molekyllarslagen i hennes höljen. Det är människan som är besten, och det borde mänskligheten lärt sig inse, om den alls kan lära något av historien och i vår tid av nazismen, kulturfolkets perversion.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Gnostiska symboler* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Ett*.

Första upplagan 1986, andra upplagan 2011.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1986 och 2011.